

Rapport

Rapport betreffende een klacht over het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen uit Rotterdam.

Datum: 4 augustus 2011

Rapportnummer: 2011/232

Klacht

Op 5 november 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO). Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen bij het berekenen van de achterstand van de alimentatie ten behoeve van zijn ex-echtgenote geen rekening heeft gehouden met een betaling gedaan op 5 maart 2009.

Voorts klaagt verzoeker erover dat hij dit het LBIO meerdere malen heeft duidelijk gemaakt, maar dat het LBIO hier niet op in is gegaan, ook niet in de klachtafdoening.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

De rechter sprak in december 2008 de echtscheiding uit tussen verzoeker en zijn voormalige echtgenote. In de beschikking bepaalde hij dat verzoeker vanaf de dag dat deze beschikking was ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand, partneralimentatie moest betalen en dat hij deze bij vooruitbetaling moest voldoen.

Verzoekers ex-echtgenote wendde zich in mei 2010 tot het LBIO met een verzoek tot overname van de inning van de achterstallige partneralimentatie. Zij schreef dat verzoeker de alimentatie wel betaalde, maar dat het bedrag van de alimentatie niet was geïndexeerd in het jaar 2009.

Hierop schreef het LBIO verzoeker dat hij sinds november 2009 een betalingsachterstand had van € 2.006,51. Ter toelichting gaf het LBIO aan dat de maandelijkse partneralimentatie bij beschikking van 16 december 2008 was bepaald op een bedrag van € 1.497,00 en dat dat bedrag inmiddels door de wettelijke indexering was verhoogd tot € 1.591,15.

Verzoeker begreep niet waarom het LBIO de achterstand berekende vanaf de maand november 2009. De beschikking was van 16 december 2008 en de echtscheiding was ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand op 12 maart 2009. Volgens verzoeker stond in de beschikking dat dit ook de datum was waarop zijn verplichting tot het betalen van alimentatie inging. Verzoeker was echter al eerder met het betalen van de alimentatie gestart, namelijk op 5 maart 2009. Omdat het LBIO weigerde deze betaling mee te nemen bij het berekenen van de betalingsachterstand dan wel bij de vraag of er sprake was van een betalingsachterstand, diende hij op 25 augustus 2010 een klacht in bij de Nationale ombudsman, die deze op 1 september 2010 doorzond aan de directeur van

het LBIO met het verzoek deze als klacht te behandelen. Daags daarna bevestigde het LBIO de ontvangst van de klacht. Op 28 september 2010 werd verzoekers klacht ongegrond verklaard.

Nog geen week later ontving verzoeker een brief van het LBIO waarin het in vervolg op zijn brief van 26 mei 2010 berichtte dat verzoeker niet of onvoldoende had aangetoond dat hij de verschuldigde bijdrage aan zijn ex-echtgenote had betaald. De achterstand werd berekend over de periode 1 november 2009 tot en met 30 november 2010 en verzoeker werd met klem verzocht de achterstand plus de opslagkosten, een totaalbedrag van € 2.690,47 naar het LBIO over te maken.

Verzoeker was het niet eens met het oordeel van de directeur van het LBIO en de gang van zaken nadien en diende op 4 november 2010 opnieuw een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoeker verzocht de Nationale ombudsman een onderzoek in te stellen.

A. Ten aanzien van het geen rekening houden met de betaling van 5 maart 2009

I Bevindingen

Voorgeschiedenis

1. Nadat verzoeker was aangeschreven om de achterstand te betalen lichtte verzoeker het LBIO toe dat hij in januari 2010 het bedrag van de alimentatie had verhoogd met de wettelijke indexering. Volgens verzoeker klopte het niet dat hij ook al over 2009 indexering moest betalen omdat hij van de rechter pas op 12 maart 2009 moest gaan betalen. In 2008 had verzoeker geen alimentatie betaald dus was hij ook geen indexering verschuldigd, dacht hij. Verzoeker sloot af met de mededeling dat hij de maand juni met vakantie was en dat hij na 1 juli 2010 weer bereikbaar was voor het geval het LBIO toch een bedrag zou claimen.

2. Op 15 juni 2010 reageerde het LBIO met de mededeling dat de kinderalimentatie (bedoeld is partneralimentatie; No) per 1 januari 2009 werd geïndexeerd. Het LBIO schreef dat in de beschikking niet expliciet de ingangsdatum van de indexatie werd genoemd en dat deze dan ingaat op 1 januari volgend op het jaar van de uitspraak. Verzoeker werd verzocht om binnen drie weken een kopie toe te sturen van een betaling die niet in het overzicht stond vermeld, dan wel binnen die termijn het bedrag aan zijn ex-echtgenote over te maken. Zou verzoeker niet aan de gestelde verplichtingen voldoen, dan zette het LBIO de inning voort.

3. Op 1 juli 2010 belde verzoeker boos op naar het LBIO. Hij zei dat hij geen achterstand had en dat hij teveel had betaald. Het LBIO zou bij de ex-echtgenote navraag doen of er teveel was betaald en of zij wilde verrekenen. Na vergeefse pogingen van het LBIO slaagde het erin om de ex-echtgenote te bereiken op 5 juli 2010. Zij gaf aan niet teveel te

hebben ontvangen en zij zou een brief over de achterstand sturen. Er volgde een overzicht van de ontvangen alimentatie vanaf de maand november 2009.

4. Het LBIO gaf dit weer door aan verzoeker op 14 juli 2010 met het verzoek de achterstand van € 509,51 binnen twee weken aan zijn ex-echtgenote te voldoen. Hierop stuurde verzoeker een brief gelijkloidend aan zijn eerdere brief van eind mei 2010. Hij voegde daar een overzicht bij waarop hij het verschil aangaf in berekening van het LBIO en zijn berekening. Naar zijn mening had hij teveel betaald en vroeg hij het LBIO het teveel betaalde aan hem te betalen.

5. Eind juli 2010 kreeg verzoeker als antwoord van het LBIO een brief, waarin onder meer vermeld stond:

"In reactie op uw brief van 16 juli 2010 bericht ik hierbij dat u met ingang van de maand maart 2009 alimentatie dient te betalen. De bedragen worden echter per 1 januari volgend op het jaar van de uitspraak geïndexeerd. In uw geval wordt de alimentatie per 1 januari 2009 geïndexeerd."

De achterstand vanaf de maand november 2009 stond vermeld en verzoeker werd verzocht de achterstand van € 509,51 binnen twee weken aan zijn ex-echtgenote te voldoen en/of betalingsbewijzen naar het LBIO te sturen.

6. Wederom stuurde verzoeker een gelijkloidente brief aan zijn eerder verzonden brieven en vroeg het LBIO waarom het geen nieuwe berekening maakte. Verzoeker wilde niet verder met het LBIO corresponderen als hij niet werd geloofd of zijn brieven ongelezen bleven. Hierop verzocht het LBIO de ex-echtgenote om een kopie van de bankafschriften vanaf februari 2009 en schreef dit aan verzoeker. Tevens berichtte het dat het LBIO tot een periode van 6 maanden terug kon gaan om de alimentatie te innen. Om die reden had het LBIO hem vanaf de maand november 2009 aangeschreven. De uitspraak is door de rechtbank gedaan in het jaar 2008. Per 1 januari 2009 wordt de alimentatie dan ook voor het eerst geïndexeerd, aldus het LBIO.

7. Vervolgens ontving het LBIO een overzicht met kopie-bankafschriften van de ex-echtgenote. In het overzicht over het jaar 2009 stond ook een betaling van 5 maart 2010 van € 1.200 vermeld. Tevens stond er voor de maand februari 2009 een bedrag dat verschuldigd zou zijn van € 777,69.

8. Op 18 augustus 2010 schreef het LBIO verzoeker dat het alle betalingsbewijzen had ontvangen en dat het tot de conclusie was gekomen dat hij tot en met de maand augustus 2010 niet teveel alimentatie had betaald. Verzoeker was nog een bedrag van € 628,95 verschuldigd.

9. Opnieuw maakte verzoeker bezwaar tegen het feit dat de betaling van 5 maart 2009 niet was meegenomen in de berekening van de achterstand. Als reactie ontving verzoeker een

overzicht vanaf 12 maart 2009 met het verzoek te betalen.

Visie verzoeker

10. Verzoeker was het er niet mee eens dat het LBIO zich volgens hem op het standpunt stelde dat er over 2009 al indexeringsverhoging moest worden toegepast. Dit omdat hij in 2008 nog geen alimentatie verschuldigd was. Los daarvan had verzoeker volgens hem hoe dan ook al teveel alimentatie betaald omdat hij op 5 maart 2009 een betaling had gedaan van € 1.200 die niet was meegenomen in het overzicht van de achterstand.

Visie LBIO

11. Het LBIO had betaalbewijzen vanaf februari 2009 bij zijn ex-echtgenote opgevraagd en ontvangen, maar daaruit bleek volgens het LBIO niet dat verzoeker teveel had betaald over de periode tot en met augustus 2010. Ook op basis van een periode berekend vanaf 12 maart 2009 was sprake van een achterstand. Voor de volledigheid had het LBIO een berekening met betrekking tot de periode 12 maart 2009 tot en met 30 augustus 2010 bijgevoegd.

12. In zijn klachtafdoening schreef de directeur dat verzoeker vanaf 12 maart 2009 partneralimentatie verschuldigd was en dat deze voor het eerst had moeten worden geïndexeerd op 1 januari 2009. Het LBIO lichtte toe dat de Hoge Raad in 1974 had bepaald dat de datum van vaststelling van de alimentatie bindend is en niet de datum van ingang van verschuldigheid indien deze datum in een volgend jaar ligt (HR 29 november 1974, NJ 1975, nr.228). Het eerder door het LBIO ingenomen standpunt achtte de directeur dan ook niet onjuist.

13. In zijn reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman berichtte de directeur dat het in zijn klachtbeantwoording te kennen had gegeven dat het enkel en alleen uit het oogpunt om verzoeker meer duidelijkheid te verschaffen over de achterstand een berekening had gemaakt vanaf het moment dat verzoeker de alimentatie verschuldigd werd, namelijk het moment dat de echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand was ingeschreven. Hij stelde zich op het standpunt dat het in principe formeel gezien geen standpunt kon innemen over betalingen in maart 2009 omdat deze buiten de termijn van zes maanden vielen. Het LBIO had geen bemoeienis met het incasso van de alimentatie over die periode. Omdat verzoeker brieven bleef schrijven, had de zaakbehandelend medewerker een uiterste poging gedaan om verzoeker duidelijk te maken dat er wel degelijk sprake was van een achterstand, ook gerekend vanaf 12 maart 2009. Deze handelwijze achtte de directeur niet onjuist, maar hij kon zich wel voorstellen dat hierdoor verwarring was ontstaan bij verzoeker.

14. Voorts stond in de reactie vermeld:

"Mijn bureau kan geen formeel standpunt innemen over betalingen die verricht zijn in de periode dat mijn bureau geen bemoeienis had met het incasso. Wel kan ik u ambtshalve mededelen dat in het algemeen betalingen die verricht zijn voordat de betalingsverplichting aanving, niet in mindering worden gebracht op de achterstand, tenzij de ontvangstgerechtigde hiermee akkoord gaat. Het onverschuldigd betalen van alimentatie komt voor rekening en risico van de betalingsplichtige. Onverschuldigd betaalde kinderalimentatie mag in het geheel niet worden verrekend, partneralimentatie in sommige gevallen wel. Verzoeker zal hierover bij een advocaat advies moeten inwinnen en zich zo nodig tot de rechter dienen te wenden."

De directeur deelde tevens ambtshalve mee dat indien de rechter de ingangsdatum bepaalt op de dag dat de echtscheiding is ingeschreven, betalingen die voorafgaand aan die datum zijn verricht als onverschuldigd kunnen worden beschouwd en niet zonder meer kunnen worden verrekend met termijnen na die datum.

15. Desgevraagd deelde het LBIO mee dat betalingen die verricht zijn voordat de betalingsverplichting op grond van de wet is ingegaan, in principe onverschuldigd zijn voldaan. Slechts wanneer de ontvangstgerechtigde de betaling wil toekennen aan de vordering die is ontstaan na de datum van de inschrijving van de echtscheiding kan het LBIO hiermee rekening houden. In deze zaak achtte het LBIO het niet gepast de ex-echtgenote verantwoording te laten afleggen over een betaling die was verricht ruim voor de bemoeienis van het LBIO en die ook geen betrekking had op de termijn waarover de ex-echtgenote om inning verzocht. Het incassoverzoek van de ex-echtgenote impliceerde ook al dat zij geen rekening wenste te houden met de betaling van 5 maart 2009 en haar standpunt kon op grond van de wet door het LBIO worden gevolgd, aldus het LBIO. Het LBIO stelde zich op het standpunt dat het eigenlijk niet tot zijn taken behoort uitspraken te doen over betalingen die verricht zijn buiten de termijn ex artikel 1:408 BW.

II Beoordeling

16. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat overheidsinstanties bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit brengt met zich mee dat medewerkers van het LBIO voordat zij overgaan tot de overname van de inning van partneralimentatie, zich ervan vergewissen dat zij in het bezit zijn van deze relevante informatie en door partijen aangedragen argumenten op juistheid hebben bestudeerd.

17. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoeker op 5 maart 2009 een betaling heeft verricht aan zijn ex-echtgenote onder vermelding van "gedeelte alimentatie" en dat het LBIO deze bij het berekenen van de achterstand niet heeft meegenomen. De verklaring hiervoor is volgens het LBIO dat verzoeker pas met ingang van de datum van de inschrijving van de echtscheiding, dus vanaf 12 maart 2009, partneralimentatie verschuldigd was en dat alles wat voor die datum is betaald, onverschuldigd is betaald.

Voor het geval verzoeker dat bedrag had willen verrekenen adviseerde het LBIO hem naar een advocaat te gaan om een rechterlijke procedure te starten. Uit het feit dat verzoekers ex-echtgenote stelde dat er een achterstand was, leidde het LBIO af dat zij geen verrekening wenste van dat bedrag.

18. Het is de Nationale ombudsman gebleken dat het LBIO naar aanleiding van de brieven die verzoeker stuurde de betaalbewijzen vanaf februari 2009 bij de ex-echtgenote heeft opgevraagd en ontvangen, waarop onder meer de betaling van 5 maart 2009 stond vermeld, maar dat het naar verzoeker noch naar de ex-echtgenote vragen heeft gesteld over de betekenis van deze betaling. Waarom verzoeker deze betaling heeft gedaan is dan ook niet duidelijk geworden. Gelet op de discussie over de indexering over het jaar 2009 tussen het LBIO en verzoeker en het standpunt van verzoeker hierover, is het niet aannemelijk dat de betaling in maart 2009 bedoeld was als verschuldigde indexering. Verzoeker verkeerde op dat moment immers nog in de veronderstelling dat hij over het jaar 2009 geen indexering verschuldigd was. Dit neemt echter niet weg dat verzoeker desondanks teveel alimentatie kon hebben betaald omdat de betaling van maart 2009 wellicht wel was bedoeld als vooruitbetaalde alimentatie. Gelet op de omstandigheden dat verzoeker op dat moment op de hoogte was van de beschikking van de rechtbank waarbij de hoogte van de alimentatie was bepaald, dat verzoeker de betaling had omschreven als "gedeelte alimentatie" en de mogelijkheid dat partneralimentatie met toekomstige betalingen met toestemming van de ex-echtgenote, verrekend kon worden, was het naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet ondenkbaar dat er sprake was van een alimentatiebetaling. Zolang verzoeker en zijn ex-echtgenote hierover van mening verschilden diende het LBIO te wachten met het overnemen van de inning. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO van de ex-echtgenote had kunnen vergen dat zij eerst met verzoeker tot overeenstemming diende te komen en duidelijkheid diende te brengen in de situatie. De Nationale ombudsman stelt vast dat het LBIO wel feitelijk de inning heeft opgeschort, maar de ex-echtgenote en verzoeker niet heeft meegedeeld dat zij eerst onderling tot overeenstemming dienden te komen, nu verzoeker ook na de klachtbehandeling door de directeur weer is aangeschreven om de achterstallige alimentatie te betalen.

Dat het LBIO heeft gesteld dat er sprake was van een onverschuldigde betaling, terwijl het niet eerst navraag heeft gedaan naar de betekenis van de desbetreffende betaling en verzoeker zonder meer heeft verwezen naar een advocaat, was niet behoorlijk.

Door lange tijd betaling van verzoeker te verlangen zonder dat duidelijk was of de betaling van 5 maart 2009 al dan niet kon worden verrekend, heeft het LBIO gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

De vraag of het LBIO met de bewuste betaling wel of geen rekening mocht houden ligt thans nog voor. Dit is een juridische vraag waarvan op voorhand niet gezegd kon worden dat verzoeker deze onverschuldigd had voldaan en zodoende geen onderdeel kon zijn in de berekening van de betaalde alimentatie. Het standpunt van het LBIO in deze zaak, zou betekenen dat zolang er geen voorlopige voorzieningen waren vastgesteld, iedere vooruitbetaalde alimentatie als onverschuldigd zou zijn betaald. De Nationale ombudsman adviseert de directeur van het LBIO om alvorens dit standpunt in te nemen eerst specialistisch juridisch advies in te winnen. Daarom geeft de Nationale ombudsman de directeur van het LBIO in overweging om het verzoek om overname van de inning van de partneralimentatie met inachtneming van hetgeen hierover in dit rapport wordt opgemerkt opnieuw te bekijken.

B. Ten aanzien van het niet ingaan op de argumenten van verzoeker

I

I Bevindingen

Visie verzoeker

1. Verzoeker had het idee dat het LBIO zijn brieven niet goed had gelezen. Het LBIO is niet op zijn argument ingegaan en bleef volhouden dat hij niet of onvoldoende had aangetoond dat hij de verschuldigde bijdrage over de periode 1 november 2009 tot en met 30 november 2010 aan zijn ex-echtgenote had betaald. Het LBIO bleef volgens verzoeker maar dreigen met het gevolg geven van het incassoverzoek en volhardde in zijn standpunt dat het voor de berekening van de achterstand niet verder terug kon gaan dan de datum van 12 maart 2009.

2. In zijn klacht naar de Nationale ombudsman schreef verzoeker onder meer:

"Zo is het niet leuk meer, ik wil alleen netjes antwoord op mijn opmerkingen, leugens als zou het LBIO maar enkele maanden terug kunnen kijken wordt door hen zelf gelogenstraft door mij op 25 augustus jl. een brief te sturen met bedragen tot maart 2009. Is dat om gelijk te krijgen? Of dwingelandij?"

In zijn brief van 5 november 2010 schreef verzoeker onder meer dat in de klachtafdoening de betaling van 5 maart 2009 nergens wordt verantwoord.

Visie LBIO

3. Ook op basis van een periode berekend vanaf 12 maart 2009 was sprake van een achterstand, volgens het LBIO. Voor de volledigheid had het LBIO een berekening met betrekking tot de periode 12 maart 2009 tot en met 30 augustus 2010 bijgevoegd.

4. In zijn klachtafdoening schreef de directeur dat de ex-echtgenote aannemelijk had gemaakt dat er sprake was van een betalingsachterstand. Hoewel zij hiertoe niet gehouden was had zij haar incassoverzoek onderbouwd met betaalbewijzen. Conform artikel 1: 408 BW kon het LBIO slechts zes maanden teruggaan vanaf het moment dat het incassoverzoek werd ontvangen. Aldus kon het LBIO het incassoverzoek van de ex-echtgenote vanaf november 2009 in behandeling nemen. Volledigheidshalve had de zaakbehandelend medewerker een berekening gemaakt vanaf 12 maart 2009 om duidelijk te maken dat er geen sprake was van teveel betaalde alimentatie.

5. In zijn reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman berichtte de directeur dat analoog aan hetgeen in de klachtafdoening was beschreven, volgde dat een betaling van 5 maart 2009 niet meegenomen kon worden in de achterstandsberekening.

Voorts stond in de reactie vermeld:

"Omdat mijn bureau volledigheidshalve en ter verduidelijking voor verzoeker de achterstandsberekening vanaf 12 maart 2009 tot en met september 2010 had weergegeven, meen ik dat mijn bureau wellicht meer specifiek op de betaling verricht op 5 maart 2009 had kunnen ingaan en aan verzoeker kenbaar had kunnen maken dat deze betaling op grond van artikel 1:408 lid 4 BW niet in mindering kon worden gebracht op de achterstand en in algemene zin dat onverschuldigde betalingen niet zondermeer verrekend mogen worden."

II Beoordeling

6. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit houdt onder meer in dat een overheidsinstantie zich inspant om voldoende duidelijk te maken waarom het een bepaald standpunt inneemt als een burger daarover vragen stelt.

7. De Nationale ombudsman stelt vast dat het LBIO in zijn klachtafdoening van 28 september 2010 uitleg heeft gegeven waarom het met de bewuste betaling geen rekening heeft gehouden. De Nationale ombudsman overweegt dat de uitleg van het LBIO vrij summier is geweest en in de conclusie niet specifiek genoeg. De directeur van het LBIO heeft dit ook later erkend. Wel heeft het LBIO voor verzoeker voldoende aanknopingspunten genoemd om daaruit af te kunnen leiden dat deze betaling door het LBIO werd gezien als onverschuldigd en daarom niet werd meegenomen in de berekening van de achterstand.

8. Dit neemt echter niet weg dat naar het oordeel van de Nationale ombudsman het LBIO op een eerder moment verzoeker uitleg had moeten geven en niet pas in de klachtafdoening. Het LBIO had bijvoorbeeld in zijn eerste brief aan verzoeker kunnen voorrekenen hoe het tot een bedrag van € 1.591,15, (namelijk 3,9% indexering in het jaar

2009 over het bedrag van € 1.479 en daarover in het jaar 2010 2,3% indexering) was gekomen. En voorts toen verzoeker bij brief van 29 mei 2010 vragen stelde over de berekening van de achterstand en over de indexering, had het LBIO in zijn reactie daarop aan verzoeker moeten duidelijk maken waarom de bewuste betaling van 5 maart 2009 niet werd meegeteld en waarom de indexering over de alimentatie al met ingang van 1 januari volgend op de datum van de beschikking werd verhoogd, terwijl op die datum de alimentatie nog niet eens was verschuldigd. De Nationale ombudsman kan zich goed voorstellen dat dit voor verzoeker niet te begrijpen viel, zolang niet werd gezegd dat de Hoge Raad dit had bepaald en waarom de Hoge Raad dit zo had bepaald. Ook was het verwarrend dat verzoeker werd aangeschreven voor een achterstand van € 2.006,51, waarin de maand juni 2010 werd meegenomen, terwijl verzoeker maandelijks alimentatie aan zijn ex-echtgenote betaalde. De Nationale ombudsman hecht eraan op te merken dat het voor een burger verwarrend werkt als niet to the point wordt aangegeven waaruit de betalingsachterstand bestaat of dat niet to the point antwoord wordt gegeven op een vraag, maar dat volstaan wordt met het herhalen van een eerder ingenomen standpunt. Dit heeft in dit geval vertragend gewerkt, bijgedragen aan onbegrip en een escalerend effect gehad.

Hiermee heeft het LBIO in strijd met het motiveringsvereiste gehandeld.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, is gegrond ten aanzien van:

- het geen rekening houden met de betaling van 5 maart 2009, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving; en
- het niet ingaan op de argumenten van verzoeker, wegens schending van het motiveringsvereiste.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen in overweging om het verzoek om overname van de inning van de partneralimentatie opnieuw te bekijken, met in achtneming van hetgeen hierover in dit rapport wordt opgemerkt.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben en tevens werd het LBIO een aantal specifieke vragen gesteld. Voorts werd het LBIO en verzoeker verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

De reactie van de van het LBIO gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het dossier, waarin onder meer de brieven van het LBIO van 28 september 2010 en van 2 november 2010.

brieven van verzoeker van 4 en 5 november 2010

brief van het LBIO van 9 maart 2011

e-mail van het LBIO van 1 juni 2011

Achtergrond

Artikel 1:408, eerste tot en met dertiende lid, van het Burgerlijk Wetboek luidt:

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgd en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.
4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.
5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.
6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.
7. Een invordering die geldt op het tijdstip van het meerderjarig worden van het kind, wordt ten behoeve van de meerderjarige voortgezet, tenzij deze op zijn verzoek wordt beëindigd.
8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.
9. Invorderingen die tien jaren nadat de minderjarige de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, nog niet door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen zijn verwezenlijkt, mogen worden beëindigd. De onderhoudsgerechtigde wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.
10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente.

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald.

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

13. Met uitzondering van de leden 1, 7 en 11, is dit artikel van overeenkomstige toepassing op de ten behoeve van een echtgenoot of geregistreerd partner bij rechterlijke uitspraak vastgestelde uitkering tot levensonderhoud, daaronder begrepen de beschikking inzake een voorlopige voorziening betreffende een uitkering tot levensonderhoud, met dien verstande dat invorderingen die tien jaar na de indiening van het verzoek om invordering nog niet zijn verwezenlijkt door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, mogen worden beëindigd."